

opfølgingsområdet og jobcentrenes modtagelse af borgere.

Sygedagpengeområdet blev afbureaukratiseret i aftalen af 5. november 2008 om nedbringelse af sygefravær blandt partierne bag Jobplanen.

Lovforslaget her udmønter endvidere de lovgivningsmæssige dele af aftalen af 24. februar 2009 om målretning af beskæftigelsesindsatsen, målretning af jobplaner samt fremrykning af det tidspunkt, hvor den ledige skal have godkendt et cv i CV-banken.

Administrativt forsøges dels med uddannelse i forbindelse med ansættelse i ordinært arbejde, dels med et forsøg med en ophævelse af varighedsbegrænsningen på 6 uger for tilbud om vejledning og opkvalificering for personer uden en erhvervskompetencegivende uddannelse eller med en forældet uddannelse.

Lovforslaget indeholder endvidere konsekvensændringer i reglerne for introduktionsydelse under integrationsloven.

Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 16:51

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre støtter som udgangspunkt afbureaukratisering alle steder i det offentlige, hvor vi kan komme af sted med det. Det har for os længe været et ønske, at vi fik afbureaukratiseret på beskæftigelsesområdet, og den væsentligste anke, vi har mod det her lovforslag, er, at det ikke er kommet noget før, for det er jo ganske længe siden, at de her rapporter blev lavet, og forløbet blev gennemgået. Vi havde gerne set, at man langt tidligere havde draget konklusionerne i stedet for at begrave dem i alle mulige andre politiske diskussioner, fordi det sådan set i sig selv er helt oplagt, at vi imødekommer de ønsker, der er fra personalet rundt omkring, om at få bedre arbejdsvilkår gennem nogle lettere forståelige regler.

Dermed også sagt, at vi selvfølgelig støtter lovforslaget her, som vi har indgået aftale om sammen med regeringen og Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti, og det gør vi bl.a. på grund af den meget væsentlige forenkling af sanktionsreglerne. Det er helt oplagt, at når man har en situation, som det er godtgjort i tilbagemeldingerne og rapporterne, hvor hverken de, der skal give sanktioner, eller de, der skal have sank-

tioner, forstår, hvorfor de får dem, eller hvorfor de skal give dem, så har de næppe nogen effekt.

Derfor er det helt fornuftigt, at der med det her lovforslag nu skabes en klarhed, sådan at det at man ifalder sanktioner i forhold til beskæftigelsesindsatsen er en langt mere naturlig konsekvens af den brøde, man måtte have begået. Det er også langt mere naturligt, hvornår disse sanktioner bortfalder igen.

Derfor er det en meget tiltrængt og forhåbentlig virkningsfuld afbureaukratisering, vi her ser. Det er jo sådan, at når man hele tiden laver nye regler, så sker der knopskydning, og når vi på Christiansborg opdager nye problemer, så ønsker vi nye regler til at løse dem, og til sidst har vi et virvar af regler, som ingen rigtig kan gennemskue.

Jeg vil egentlig ikke gennemgå hele lovforslaget, men fokusere på den del, der handler om ungeindsatsen, hvor vi altså går fra ti målgrupper til fire målgrupper, fordi jeg håber, at effekten at det bliver, at vi nu ser, at der bliver fokuseret meget mere direkte på, at unge, der ikke har en uddannelse, får en uddannelse.

Det er jo sådan med de fire målgrupper, der er, at hvis man er under 25 år og ikke har børn, og man heller ikke har en uddannelse og ikke skønnes at have forudsætningerne for det, så bliver man aktiveret i retning af, at man kan få forudsætningerne for at få en uddannelse. Og det er altså centralt for den målsætning, som vi i fællesskab bredt i Folketinget har, om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en ungdomsuddannelse og 50 pct. skal have en videregående uddannelse, det er altså centralt, at vi fanger de unge mennesker så tidligt som muligt.

Derfor er det også for os udmærket, at man sidestiller reglerne på dagpengeområdet, således at man, hvis man har forudsætningerne for at tage en uddannelse, så altså også bliver pålagt at gå i gang med den. Det skal selvfølgelig foregå i dialog med de pågældende unge, men det er altså helt centralt, at vi dirigerer de unge, der ikke har en uddannelse, ikke mindst dem, der har forudsætninger for at få det, i retning af at tage en uddannelse.

Så er der situationen for dem, som er over 25 eller under 25 år og har børn, og som ingen uddannelse har. Og der er det klart, at situationen lidt er en anden. Der er fokus i den målgruppe så på, at man enten arbejder sig hen i retning af at kunne komme i beskæftigelse eller at kunne tage en uddannelse på ordinære vilkår. Endelig